

Alapvető Jogok Biztosának Hivatala
1051 Budapest, Nádor u. 22.

Tárgy: bejelentés alapvető jogokkal kapcsolatos
visszásságról

Tisztelt Alapvető Jogok Biztosa!

Alulírott, **Dr. Makó Klaudia ügyvéd** (1081 Budapest, II. János Pál pápa tér 1.) mint a Szexmunkások Érdekvédelmi Egyesületének megbízott jogásza **kérem a Tisztelt Alapvető Jogok Biztosát, hogy az alábbi indítványomban foglaltakkal kapcsolatosan szíveskedjen vizsgálatot indítani az Alapvető Jogok Biztosáról szóló 2011. évi CXI. törvény 20. §-a alapján, és szükség esetén szíveskedjen megtenni a törvény 37. §-ában szabályozott intézkedést, miszerint:**

„37. § Ha az alapvető jogok biztosa álláspontja szerint a visszásság valamely jogszabály vagy közjogi szervezetszabályozó eszköz felesleges, nem egyértelmű vagy nem megfelelő rendelkezésére, illetve az adott kérdés jogi szabályozásának hiányára vagy hiányosságára vezethető vissza, a visszásság jövőbeni elkerülése érdekében javasolhatja a jogalkotásra vagy a közjogi szervezetszabályozó eszköz kiadására jogosult szervnél jogszabály vagy közjogi szervezetszabályozó eszköz módosítását, hatályon kívül helyezését vagy kiadását, illetve a jogszabály előkészítőjénél jogszabály előkészítését. A megkeresett szerv állásfoglalásáról, illetve esetleges intézkedéséről hatvan napon belül értesíti az alapvető jogok biztosát.”

Jelen beadvány a „Decriminalizing Petty Offences Taskforce” (közös fellépéssel a sérülékeny csoportokat kirekesztő kriminalizáló jogszabályok) elnevezésű, az Open Society Institute Budapest Foundation által finanszírozott projekt keretében készült. A program keretében a Magyar Helsinki Bizottság, a Nemzeti és Etnikai Kisebbségi Jogvédő Iroda, a Roma Sajtóközpont (RSK), a Szexmunkások Érdekvédelmi Egyesülete, a Társaság a Szabadságjogokért (TASZ) és az Utcajogász célja a szabálysértésekre vonatkozó jogszabályi környezet, valamint a jogalkalmazói gyakorlat vizsgálata, valamint ezek jó irányba befolyásolása egy igazságos és tisztességes szabálysértési rendszer megvalósítása érdekében.

I. Az indítvánnyal érintett jogszabályok

Egyesületünk, a **Szexmunkások Érdekvédelmi Egyesülete** (székhely: 1114 Budapest, Bocskai út 17., elnök: Földi Ágnes, web: www.szexmunka.hu) tizenhat éves működése során számtalan esetben igyekezett föltárni a szexmunkásokat érintő jogsértéseket, jogszabályi visszásságokat. Az egyesület ennek érdekében országos jogsegélyszolgálatot is működtetett, illetve működtet, munkánk részét képezi továbbá az adatgyűjtés és ezek feldolgozása is.

Működésünknek, illetve a jogsegély szolgálat keretében végzett munkánknak jelentős részét teszi ki a közterületen dolgozó szexmunkások jogi képviselője, illetve projektszerűen, alkalmanként visszatérően vizsgáljuk és kutatjuk a közterületi szexmunkával kapcsolatos jogszabályi rendelkezéseket.

Munkánk során tömeges mértékben észleltük azt, hogy a szabálysértési törvényben szabályozott ún. gyorsított eljárás, illetve a szankcióként alkalmazott szabálysértési elzárás olyan szexmunkások esetében is

alkalmazásra kerül, akiknél a szabálysértési törvény ezt kizárná, mivel kiskorú gyermeket nevelnek egyedül.

A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény ezzel kapcsolatos rendelkezései az alábbiak:

„73. § (1) A rendőrség szabálysértési elzárással is büntethető szabálysértés esetén a tetten ért eljárás alá vont személyt gyorsított bírósági eljárás lefolytatása céljából őrizetbe veheti. A tettenérésre vonatkozó szabályokat kell alkalmazni akkor is, ha a szabálysértés helyszínéről elmenekült elkövetőt a rendőrség az elkövetéstől számított negyvennyolc órán belül elfogja.

(1a) A szabálysértési őrizetet rendőrségi fogdán kell végrehajtani. Az őrizetbe vett eljárás alá vont személy a szabálysértési eljárás során őt megillető jogokat korlátozás nélkül gyakorolhatja.”

„9. § (1) Szabálysértési elzárást csak bíróság szabhat ki.

(2) E törvény eltérő rendelkezése hiányában a szabálysértési elzárás legrövidebb tartama egy nap, leghosszabb tartama hatvan nap.

(3) A szabálysértési elzárás tartamába a szabálysértési elzárás alapjául szolgáló szabálysértéssel összefüggésben elrendelt szabálysértési őrizet teljes idejét, valamint a szabálysértési elzárás alapjául szolgáló szabálysértéssel összefüggésben elrendelt, négy órát meghaladó tartamú előállítás tartamát be kell számítani. A szabálysértési őrizet, illetve a négy órát meghaladó tartamú előállítás minden megkezdett óráját egy óra tartamú szabálysértési elzárásként kell beszámítani.”

„10. § Nincs helye szabálysértési elzárásnak, ha az eljárás alá vont személy

a) a fogyatékos személyek jogairól és esélyegyenlőségük biztosításáról szóló törvényben meghatározott fogyatékos személy, illetve kórházi fekvőbeteg-ellátásban részesül,

b) a várandósság tizenkettedik hetét elérő nő,

c) tizennegyedik életévét be nem töltött gyermekét egyedül nevelő szülő, gyám,
d) fogyatékos, vagy folyamatos ápolást, felügyeletet, gondozást igénylő hozzátartozójáról egyedül gondoskodik.”

„139. § (3) A szabálysértési elzárás végrehajtásáról, valamint **a tizennegyedik életévét betöltött kiskorú gyermekét egyedül nevelő szülővel, gyámmal szemben elrendelt szabálysértési elzárás esetén a gyámhatóság értesítéséről** az elkövető lakóhelye, tartózkodási helye, ennek hiányában az elkövetés helye szerint illetékes általános szabálysértési hatóság gondoskodik.”

Beadványunkkal a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény érintett rendelkezései az alábbiak:

„5. § n) veszélyeztetettség: olyan - a gyermek vagy más személy által tanúsított - magatartás, mulasztás vagy körülmény következtében kialakult állapot, amely a gyermek testi, értelmi, érzelmi vagy erkölcsi fejlődését gátolja vagy akadályozza,”

A gyermekvédelmi törvény a gyermek veszélyeztetettségének esetére különböző intézkedéseket (hátrányos és halmozottan hátrányos helyzet fennállásának megállapítása, védelembe vétel, stb. – lsd. Gyvt. 15.§ (4)) ír elő a gyámhatóság számára, végső esetben, súlyos veszélyeztetés esetén pedig lehetővé teszi a gyermek családból történő kiemelését is.

A gyermekvédelmi törvényben felsorolt, a gyermekek védelmét szolgáló jogintézményeket egészíti ki a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény 208. § (1) bekezdésében szabályozott 'kiskorú veszélyeztetése' tényállás is:

„208. § (1) A kiskorú nevelésére, felügyeletére vagy gondozására köteles személy - ideértve a szülői felügyeletet gyakorló szülő, illetve gyám élettársát, továbbá a szülői felügyeleti jogától megfosztott szülőt is, ha a kiskorúval közös háztartásban vagy egy lakásban él -, aki e feladatából eredő kötelességét súlyosan megszegi, és ezzel a kiskorú testi, értelmi, erkölcsi vagy érzelmi fejlődését **veszélyezteti, bűntett miatt egy évtől öt évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.”**

II. Az érintett alapjogok sérelme

Munkánk során számtalan esetben tapasztaltuk, hogy a szabálysértésen tetten ért szexmunkások nem vallják be, hogy gyermeket egyedül nevelő szülők, így jogellenesen elzárás letöltésére kényszerülnek. Nyilatkozattételük elmulasztásának indoka, hogy – sokszor alappal – úgy gondolják, munkájukkal a gyámhatóság értelmezésében megvalósítják a kiskorú veszélyeztetése tényállását, ezért alappal tartanak attól, hogy emiatt családjukban gyámhatósági intézkedésekre kerül sor.

Tapasztalataink szerint – melyet statisztikák is alátámasztanak¹ – a közterületi szexmunkát a legszegényebb, leginkább kilátástalan helyzetben lévő állampolgárok választják. Nekik a környékükön sem munkalehetőség nincsen, sem pedig a megfelelő képzettségük, szociális és egyéb háttérük nincs meg arra, hogy gyermekük, gyermekeik eltartásáról más módon gondoskodni tudjanak. Nem a „jókedv” vagy a lustaság vezeti tehát erre a pályára a szülőket, hanem a legtöbb esetben inkább az a szándék, hogy családjuknak, gyermeküknek lehetőségük szerint mindent megadjanak.

Épp az ő helyzetük volt például a kiindulópontja az 1999-es ún. „maffia-törvény” megalkotásának is (1999. évi LXXV. törvény), amely többek között a prostitúciót is dekriminalizálta és bizonyos feltételek között legális munkaként ismerte el. Erről a jogszabály indokolása így ír:

„Nem ritkán a prostitúció a megélhetés kényszerű útjává válik a hátrányos helyzetű polgárok, családok életében.”

„Az üzletszerű kéjelgés jogi fenyegetettsége így megszűnik mindazon esetekben, amikor a szexuális szolgáltatás felajánlására a törvényjavaslat által meghatározott védett övezeten kívül vagy a helyi önkormányzat által kijelölt zónában kerülne sor, s a prostituált a türelem jogi előfeltételeit tiszteletben tartja.”

Mindezekből megállapítható, hogy a prostitúció bizonyos jogi feltételek betartása (védett övezeten kívüli felajánkozás, 18. évet betöltött személy előtti felajánkozás, stb.) esetén – más gazdasági tevékenységekhez hasonlóan – legálisan, önálló vállalkozási formában gyakorolható tevékenységgé vált. **Erre az Alkotmánybíróság a 261/E/2000. AB határozatában is rámutatott, melyből következtethető, hogy a prostitúció, mint foglalkozás - a hatályos jogszabályokban fennálló korlátozásokkal - szabadon választható és végezhető tevékenység.**

¹ Lsd. 1999. évi LXXV. törvény indokolása

Ebből következően a szexmunkásokat is megilleti a munka és a foglalkozás szabad megválasztásának joga, melyet Magyarország Alaptörvénye XII. cikkének (1) bekezdése szabályoz:

„Mindenkinek joga van a munka és a foglalkozás szabad megválasztásához, valamint a vállalkozáshoz. Képességeinek és lehetőségeinek megfelelő munkavégzéssel mindenki köteles hozzájárulni a közösség gyarapodásához.”

Jelen esetben különböző problémák és érdekek feszülnek egymásnak, amelyből mindig a szexmunkás és közvetlen környezete kerül ki vesztesként. A társadalom, a közvélemény a szexmunkát még mindig egy erkölcsileg megvetendő cselekményként kezeli, a szexmunkást pedig a joggyakorlat bélyegzi bűnös, erkölcstelen életvitelt folytató személynek, **annak ellenére, hogy munkáját jogszabály minősíti legálisan végezhető tevékenységgé.** Erre a hatóságoknak egy egész jogrendszer a segítségükre van, kezdve a nehezen, az intézkedő hatóságok kénye-kedve szerint értelmezhető jogszabályi rendelkezésekkel. Ilyen jogi környezetben álmom marad az, hogy a társadalom peremére szorult, leginkább elesett és segítségre szoruló személyek a hatóságoktól segítséget kapjanak – büntetést annál inkább.

A szexmunka, szexmunkás elítéléséhez, erkölcsi megvetéséhez és jogi szankcionálásához ugyanakkor nem társul olyan szociális hálózati rendszer, amely alternatívát kínálna és segítséget nyújtana ahhoz, hogy a szexmunkás családja jövedelmét más forrásból, más munkából tudná fedezni. A legszegényebbek számára sem képzési, átképzési lehetőségek, sem szociális támogatások nem állnak rendelkezésre ahhoz, hogy pályát módosítva továbbra is azonos szinten tudnák eltartani családjukat, gyermekeiket. **Feltételezem, hogy a Tisztelt Alapvető Jogok Biztosa is tudomással bír a mai magyarországi jövedelmi szintekről és a megélhetéssel kapcsolatos, legszükségesebb kiadásokról, illetve ezek egymáshoz való arányáról – így úgy gondolom, ez további részletezést, bizonyítást nem igényel.**

A jelenlegi állapot ugyanakkor a gyermeküket egyedül nevelő szexmunkásokat, illetve gyermekeiket továbbra is súlyosan sérti, hiszen **az előállított, elzárt szexmunkás épp gyermeke érdekében nem nyilatkozik arról, hogy őt egyedül nevelné, ugyanakkor a mai szabálysértési szabályozás és gyakorlat miatt gyakran előfordul, hogy épp emiatt hónapokra, sőt, évekre magára és rokonokra hagyni kényszerül gyermekét, aki ennek következtében végül az esetek többségén mégis a gyámhatóság látókörébe kerül.**

Ugyanakkor a szexmunkát végzők gyermekei az esetek többségében már akkor is a gyámhatóság intézkedési körébe kerülnek, ha a szexmunkás szabálysértést, bűncselekményt ugyan nem követ el, de közvetlen környezete (pl. pedagógusok, szomszédok, távolabbi családtagok) előtt kiderül, mivel foglalkozik, akik ezt „kötelességüknek tartják” a hatóság felé jelezni, a gyámhatóság pedig az esetek többségében pusztán ezt a tényt elegendőnek tartja a veszélyeztetettség megállapítására és különféle – végső esetben kiemelés, átmeneti vagy tartós nevelésbe vétel – intézkedések foganatosítására.

Legalább ennyire az a forrása a problémának, hogy (joggal) fél attól a szexmunkás, hogy ha kiderül, mivel foglalkozik, rögtön elveszik tőle a gyermekét – tehát nem az történik, aminek történnie kéne, még akkor is, ha a szexmunkás szülőt valóban veszélyeztetésnek fogadjuk is el. **Azaz, még valós veszélyeztetés esetén IS az lenne a gyermekjóléti alapellátás dolga, hogy megpróbálja segíteni a szülőt, gyerekeket, és ha nem sikerül, akkor is betartsa a FOKOZATOSSÁG elvét: először alapellátásba vegye, aztán védelembe vegye, stb. Ez a fokozatosság azonban a szexmunkások esetében a legritkább esetben jut érvényre a tényleges gyakorlat szerint.**

Álláspontunk szerint ennek oka – elsősorban, de nem kizárólag – a Gyvt. szerinti 'veszélyeztetettség' fogalmának tisztázatlan mivolta, amely teret enged a rosszindulatú, a szexmunkásokkal szemben megbélyegző joggyakorlat kialakulásának.

A jogszabály ugyanis ennyit mond: *veszélyeztetettség, olyan - a gyermek vagy más személy által tanúsított - magatartás, mulasztás vagy körülmény következtében kialakult állapot, amely a gyermek testi, értelmi, érzelmi vagy erkölcsi fejlődését gátolja vagy akadályozza.*

Nem derül ki a gyermekvédelmi jogszabályokból, mik azok a magatartások, vagy mulasztások, amelyek következtében a gyermek értelmi, érzelmi vagy erkölcsi fejlődése veszélybe kerül. Álláspontunk szerint ugyanis pusztán az a tény, hogy egy szülő mindent megtesz (például egy törvényesen végezhető tevékenységet, szexmunkát folytat) annak érdekében, hogy gyermekét eltartsa, nem tekinthető a jelen magyar körülmények között veszélyeztető magatartásnak.

Az erkölcs valóban egy jogilag nehezen, vagy alig megfogható fogalom, de ha egyetértünk azzal az alapelvvel, miszerint a „jog az erkölcs minimuma”², akkor jogilag, a jogalkalmazás során nem minősíthetünk erkölcstelennek egy olyan magatartást, amelyet a jog legális pénzkereseti tevékenységnek ismer el. Egészen konkrétan: mivel az 1999. évi LXXV. törvény a szexmunkát törvényes foglalkozásnak ismeri el, másik törvény – az 1997. évi XXXI. törvény – alapján nem lehet ezt a tevékenységet erkölcsi fejlődést veszélyeztető cselekménynek minősíteni.

Természetesen más a helyzet akkor, ha a szülő pl. „züllött életmódot” folytat, vagy vendégeit folyamatosan a gyermeke előtt fogadja, az esetek többségében azonban nem erről van szó. Akkor is más lenne a helyzet, ha a szexmunkások valóban notórius szabálysértők lennének – azonban erről sincs és nem is lehet szó. A valóság ezzel szemben az, hogy a rendőrök előszeretettel végzálják őket és gyakran önkényesen állapítják meg, mikor állnak „tiltott helyen” a szexmunkások. „Tiltott helyen” állni ugyanakkor nem egy túl nehéz dolog, mivel - annak ellenére, hogy tizenöt éve fennáll az önkormányzatok ezzel kapcsolatos jogszabályi kötelezettsége – Magyarországon ma egyetlen helyen sincs kijelölt türelmi zóna. Ahol mégis létezik – hallgatólagos megegyezés alapján – ilyen, ott is előfordul, hogy megjelennek a rend őrei és alkalmi „razziák” keretében „begyűjtik” a szexmunkásokat.

Megállapítható tehát, hogy a jogszabályi legalizáció ellenére akkor is nehéz ezt a szakmát szabálysértési feljelentések nélkül üzni, ha egyébként a szexmunkás minden, rá vonatkozó jogszabályi előírást betart.

A szabálysértési eljárások pedig a szexmunkásokkal szemben túlnyomó többségben elzárással végződnek. Vagy azért, mert már eleve gyorsított eljárásban, őrizetből kerülnek a bíróság elé, vagy pedig azért, mert a kiszabott, nagy összegű pénzbírságokat nem tudják befizetni, így azokat a bíróság elzárásra változtatja. Ennek okán pedig nemcsak saját, de kiskorú gyermekeik jogai is súlyosan sérülnek.

További súlyos jogsértést okoz az, hogy a mai gyámhatósági gyakorlat pusztán azt a körülményt, hogy egy szülő szexmunkát végez, elegendőnek tekinti a veszélyeztetettség megállapításához és a gyermek családjából történő kiemeléséhez.

Mindezen indokok alapján kérjük a Tisztelt Alapvető Jogok Biztosát, kezdeményezzen jogalkotás iránti eljárást a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény 5. § n) pontja kiegészítése

2 Georg Jellinek

érdekében, tekintettel arra, hogy a jelenlegi joggyakorlat alapjogi jogsérelmet okoz, amely jogsérelem álláspontunk szerint jogalkotással, a veszélyeztetettség definíciójának kiegészítésével megszüntethető lenne.

Álláspontunk szerint hivatkozott jogszabályhely az Alaptörvény alábbi rendelkezéseit sérti:

„L) cikk (2) Magyarország támogatja a gyermekvállalást.”

„VI. cikk: (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jó hírnevét tiszteletben tartsák.”

„XVI. cikk: (1) Minden gyermeknek joga van a megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéséhez szükséges védelemhez és gondoskodáshoz.

(2) A szülőknek joguk van megválasztani a gyermeküknek adandó nevelést.

(3) A szülők kötelesek kiskorú gyermekükről gondoskodni. E kötelezettség magában foglalja gyermekük taníttatását.”

„XIX. cikk: (1) Magyarország arra törekszik, hogy minden állampolgárának szociális biztonságot nyújtson. Anyaság, betegség, rokkantság, fogyatékoság, özvegység, árvaság és önhibáján kívül bekövetkezett munkanélküliség esetén minden magyar állampolgár törvényben meghatározott támogatásra jogosult.

(2) Magyarország a szociális biztonságot az (1) bekezdés szerinti és más rászorulóknak esetében a szociális intézmények és intézkedések rendszerével valósítja meg.”

Álláspontom szerint az Alaptörvény XVI. cikk (1) bekezdése, valamint a XIX. cikk (1) bekezdése objektív intézményvédelmi kötelezettséget teremt az állam oldalán, az érintett alapjogok pedig megkülönböztetés nélkül illetnek meg minden magyar állampolgárt, a gyermekeket is beleértve, függetlenül attól, hogy szüleik szexmunkásként dolgoznak, vagy más legális módon biztosítják családjuk megélhetését. **Álláspontom szerint továbbá az Alaptörvény XVI. cikk (1) bekezdése és (3) bekezdése nem állhat egymással ellentétben, így azon jogszabályi környezet, amely ezen két alaptörvényi kötelezettség között ellentétet teremt, Alaptörvénybe ütközik.**

Fentiekre tekintettel kérem a Tisztelt Alapvető Jogok Biztosát a jelzett jogalkotási eljárás kezdeményezésére.

Véleményünk szerint az 1997. évi XXXI. törvény 5. § n) pontját célszerű kiegészíteni az alábbi mondattal:

„Nem minősül veszélyeztetőnek és így veszélyeztetettség nem állapítható meg azon magatartás, mulasztás, vagy körülmény kapcsán, amelyet jogszabály engedélye alapján, a jogszabályi előírások betartásával folytatnak.”

Álláspontunk szerint tovább célszerű a jogszabály módosítás indokolásában jelezni, hogy milyen körülmények vezettek a kiegészítéshez, azaz célszerűnek tartjuk jelezni, hogy a szexmunka végzést kifejezetten olyan körülménynek tekinti a jogalkotó, amelyet jogszabály engedélye alapján folytatnak és így – pusztán ez a körülmény – nem adhat okot kiskorú esetében a veszélyeztetettség megállapítására.

III. Az Alapvető Jogok Biztosának hatásköre

A Tisztelt Alapvető Jogok Biztosának hatásköre levezethető az Alaptörvény alábbi rendelkezéseiből:

„30. cikk (1) Az alapvető jogok biztosa alapjogvédelmi tevékenységet lát el, eljárását bárki kezdeményezheti.

(2) Az alapvető jogok biztosa az alapvető jogokkal kapcsolatban tudomására jutott visszásságokat kivizsgálja vagy kivizsgáltatja, orvoslásuk érdekében általános vagy egyedi intézkedéseket kezdeményez.”

A T. Biztos hatáskörét az alapvető jogok biztosáról szóló 2011. évi CXI. törvény alábbi rendelkezései is megalapozzák:

„18. § (4) Az alapvető jogok biztosa a hatóságok tevékenysége során felmerült, az alapvető jogokkal kapcsolatos visszásság megszüntetése érdekében hivatalból eljárást folytathat. A hivatalból indított eljárás természetes személyek pontosan meg nem határozható, nagyobb csoportját érintő visszásság kivizsgálására vagy egy alapvető jog érvényesülésének átfogó vizsgálatára irányulhat.”

„37. § Ha az alapvető jogok biztosa álláspontja szerint a visszásság valamely jogszabály vagy közjogi szervezetszabályozó eszköz felesleges, nem egyértelmű vagy nem megfelelő rendelkezésére, illetve az adott kérdés jogi szabályozásának hiányára vagy hiányosságára vezethető vissza, a visszásság jövőbeni elkerülése érdekében javasolhatja a jogalkotásra vagy a közjogi szervezetszabályozó eszköz kiadására jogosult szervnél jogszabály vagy közjogi szervezetszabályozó eszköz módosítását, hatályon kívül helyezését vagy kiadását, illetve a jogszabály előkészítőjénél jogszabály előkészítését. A megkeresett szerv állásfoglalásáról, illetve esetleges intézkedéséről hatvan napon belül értesíti az alapvető jogok biztosát.”

IV. Egyebek

Kérjük a Tisztelt Alapvető Jogok Biztosát a beadványunkban jelzettek alapján vizsgálat lefolytatására és jogszabályalkotási eljárás kezdeményezésére.

Kérjük a Tisztelt Alapvető Jogok Biztosát, hogy az Alapvető Jogok Biztosáról szóló törvény 1. § (2) bekezdésének a) pontjában foglaltak szerint beadványunkat megkülönböztetett figyelemmel szíveskedjen kezelni, tekintettel arra, hogy gyermekek alapvető jogait érintő visszásságokat tartalmaz.

Kérjük a Tisztelt Alapvető Jogok Biztosát, hogy ügyünkkel kapcsolatos értesítéseit irodám részére szíveskedjen megküldeni.

Kelt Budapesten, 2016. szeptember 27. napján.

Tisztelettel:

Dr. Makó Klaudia
ügyvéd

Szexmunkások Érdekvédelmi Egyesülete jogásza